

AVANTPROJECTE DE LLEI

/2019 d'impuls de l'activitat econòmica en un entorn digital.

Preàmbul

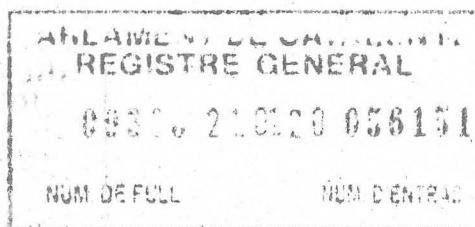
Un dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i que ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de les petites i mitjanes empreses, tal i com preveu l'article 45.5 de l'Estatut d'autonomia. Així mateix, l'article 160.1 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, que, respectant el principi d'autonomia local, inclou les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals.

Les persones que volen emprendre un negoci i les empreses ja consolidades han de relacionar-se de forma imprescindible amb les diferents administracions públiques, ja sigui per intercanviar informació, fer una consulta o per complir amb les obligacions legals i reglamentàries. Aquesta relació necessària i imprescindible, pot ser efectiva, eficient i beneficiosa per l'impuls de l'economia o pot ser una barrera important i un entrebanc pels negocis.

La defensa de l'interès general, la protecció del medi ambient, la salut, la seguretat de les persones i béns, i la defensa de les persones consumidores són raons imperioses de l'interès general que comporta que les administracions públiques hagin de tenir informació sobre les activitats que es porten a terme en un determinat àmbit territorial i, en determinats casos, que hagin de supervisar i autoritzar aquestes activitats. Concretament, bona part de l'activitat econòmica que exerceixen les empreses requereix la intervenció dels ajuntaments. Això fa que les entitats locals tinguin un paper essencial, com a Administració responsable, en els procediments establerts, d'una banda, pel text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, i, d'una altra, per les lleis sectorials dictades en cada àmbit d'actuació.

Ara bé, cal que les unitats administratives amb competència en aquestes qüestions siguin molt curoses i vetllin perquè aquests processos de recollida d'informació i d'autorització, si escau, no comportin una càrrega burocràtica desmesurada per a les empreses. Càrrega que no només no els aporta cap valor afegit, sinó que en minva la competitivitat, tant en termes absoluts, com en termes relatius si ho comparem amb els processos de legalització de l'activitat que realitzen empreses d'altres països europeus i que volen operar al nostre país.

El camí de la modificació normativa per a la supressió de barreres per a l'activitat econòmica es va iniciar amb l'aprovació el febrer del 2011 del Pla de racionalització normativa, que va comportar la derogació de 246 disposicions. Posteriorment va tenir

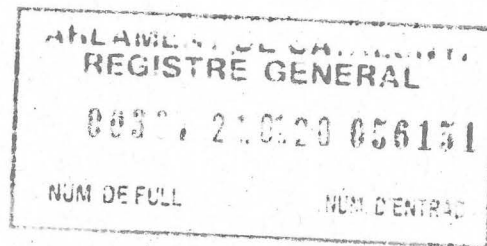
una importància rellevant l'aprovació, cap al final del 2011, de les lleis conegudes com a òmnibus com a primer pas en l'objectiu d'aprofundir en el procés de simplificació administrativa reduint les càrregues, amb la finalitat de cercar la reactivació de l'activitat econòmica.

La Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica ha permès fer un pas endavant i configurar la simplificació administrativa no com una obligació de les administracions públiques, sinó com un veritable dret subjectiu de la ciutadania, les empreses i els professionals. L'aplicació de l'esmentada Llei, així com dels successius Plans de la Finestreta Única Empresarial han permès millorar els procediments regulats per les normatives local, sens perjudici de la seva autonomia, i les normatives sectorials dels àmbits competencials de la Generalitat, de manera que, sense renunciar a la protecció de l'interès general, s'han pogut reduir els terminis i augmentar l'eficiència de recursos en els procediments d'autorització i control de les activitats econòmiques repercutint de manera directa en la reducció de costos per a les empreses per a reactivar l'activitat econòmica i l'ocupació.

L'aplicació de la Llei 16/2015 ha permès assolir dues grans fites que es detallen a continuació:

1. En primer lloc, consolidar la Finestreta Única Empresarial com a instrument per impulsar un model de relació entre les empreses i l'Administració, que situava la persona empresària al centre de les polítiques públiques i que introduïa un canvi radical en la forma de funcionament de l'Administració pública. El fet de posar el focus en les empreses, treballar conjuntament amb elles, fins i tot dissenyant conjuntament alguns dels serveis disponibles actualment, ha permès, adquirir un coneixement profund i detallat de les seves necessitats i convertir l'administració en una organització que "pensa" de forma sistemàtica. Així mateix, també ha generat una major consciència de la importància del treball col·laboratiu -amb tots els actors implicats- per garantir una interacció i interconnexió entre totes les administracions públiques catalanes que permeti oferir serveis integrats més àgils i eficients.

No obstant això, l'entorn digital en el que ens trobem i els avenços introduïts en el camp de les tecnologies de la informació i la comunicació en els darrers anys fan possible evolucionar aquest model de relació, de forma que les persones empresàries no tan sols estiguin al centre, sinó que co-dirigeixen i co-orienten les polítiques públiques. En aquest nou estadi, la relació digital entre els titulars d'una activitat econòmica i les administracions no tan sols fa possible una recollida més àgil i eficient de les dades que l'Administració necessita de l'activitat que empreses i professionals porten a terme, sinó que també permet emprar aquestes dades per prestar uns serveis amb alt valor afegit i amb un component totalment innovador, que amb tecnologies menys evolucionades no era viable de cap manera.

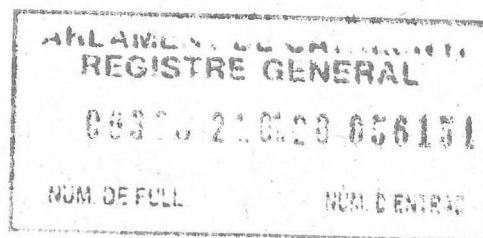
Tot i la importància de la tecnologia per consolidar aquesta forma de relació i prestar aquests nous serveis, no es pot perdre de vista que el canvi tecnològic no és un fi en si mateix, sinó només és un mitjà per aconseguir el nostre objectiu. Així doncs, per aconseguir implantar amb èxit aquesta nova forma d'actuar cal acompanyar-se d'una cultura organitzativa que aposti per aquesta transformació i, sobretot, disposar d'un marc normatiu que estigui alineat amb els objectius que pretenem aconseguir.

L'enfocament del marc normatiu en vigor entén la relació electrònica amb les empreses com una transposició del que tradicionalment es feia presencialment i en suport paper. De forma que, tot i ser possible la gestió electrònica de les diferents fases del cicle de vida de l'empresa, la mirada, l'enfocament, d'aquesta regulació no és digital, sinó que continua sent analògica.

Fer una transposició d'aquest tipus, sense una reflexió on es tinguin en compte totes les possibilitats digitals en origen, ha comportat algunes deficiències i disfuncions per a les empreses i als professionals en la seva relació amb l'Administració i, òbviament, també als empleats públics.

En definitiva, tot i els avenços realitzats, encara hi ha molt marge de millora per tal d'adaptar el funcionament de l'Administració a les necessitats i expectatives de les empreses i professionals, així com per respondre a les exigències d'una societat oberta, activa, que vol respostes immediates. Amb aquesta llei es vol superar aquest enfoc i evolucionar la regulació del marc de relació amb les empreses per tal que sigui essencialment digital, sense perjudici de poder seguir prestant serveis per altres canals quan sigui necessari. D'aquesta forma, es posa en valor la riquesa que aporta el canvi de la visió tradicional de l'expedient format per formularis, documents,... a una visió on la dada és el centre i les empreses i professionals, com a propietaris d'aquestes dades són qui en tenen en tot moment el control i poden visualitzar-les, i actualitzar-les.

D'aquesta forma, el marc de relació digital que es preveu en aquesta norma aborda tres reptes: en primer lloc, ha d'assegurar la transparència i permetre les empreses i professionals tenir el control de les seves dades i conèixer en tot moment qui les té i quin ús en fa. En segon lloc, també ha de millorar l'eficiència i permetre les diferents administracions públiques emprar les dades i les noves tecnologies per reduir la complexitat dels processos i prestar serveis més "user-friendly", així com, compartir transversal i verticalment el coneixement per trencar les sitges d'informació i evitar duplicitats i incoherències. Finalment, per assegurar que el nou model s'implanta amb èxit, ens cal una governança del mateix que assegni el treball en xarxa i la implicació de tots els actors, tant dels clients externs, empreses, intermediaris, professionals, institucions representants d'aquests col·lectius..., com de les persones treballadores de les diferents administracions públiques que tenen el coneixement dels aspectes que els preocupen i que cal millorar. Aquesta governança ha de permetre no tan sols compartir les dades, sinó els esquemes i les definicions d'aquestes dades. S'han d'estandarditzar i homogeneïtzar uns camps d'informació bàsics que tinguin el mateix

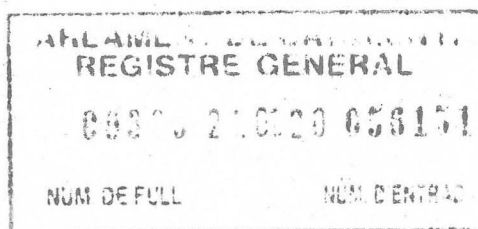

significat per a tots els actors i, a la vegada, s'ha de definir un llenguatge comú que permeti entendre'ns, però sobretot, s'han d'establir els mecanismes per assegurar la qualitat de les dades. És evident que en un procés d'estandardització sempre hi ha algun matís que es perd, però també és cert que el bé comú que protegim és molt més important, ja que la relació amb les empreses s'incrementa en qualitat i eficiència i permet millorar la seva competitivitat.

Tan mateix, cal destacar que una de les mesures que preveu la llei per fomentar l'impuls de l'activitat econòmica i la competitivitat de les empreses consisteix en dotar de l'agilitat necessària la tramitació de les activitats que tot i tenir un major impacte en el medi ambient, la seguretat de les persones o la salut, són generadores de llocs de treball i de riquesa pel conjunt de Catalunya. Un projecte empresarial es considera estratègic en la mesura que és un motor de transformació de la realitat, essent així, un model de desenvolupament. El tractament dels projectes empresarials estratègics són la palanca que permet passar de l'estratègia a l'acció, buscant la generació d'impactes i transformacions reals que siguin d'interès general per a per a l'impuls de l'economia catalana, i en aquest sentit, aquesta llei introdueix aquest nou instrument per tal de donar-li la cobertura jurídica necessària.

2. En segon lloc, la implementació de la Llei 16/2015 ha permès implantar internament noves formes de treball col·laboratiu amb el personal de les diferents administracions públiques catalanes. Concretament s'han impulsat un seguit de Comunitats de Pràctiques i sessions de treball amb l'objectiu no tan sols de recollir el profund coneixement que tenen els tècnics de l'àmbit municipal de les activitats econòmiques i de les seves dificultats en el dia a dia per portar a terme la seva tasca de la manera més eficaç i eficient possible, sinó dissenyar de forma conjunta els canvis a fer per oferir solucions operatives. Aquesta forma de treball ha creat xarxa, connectant àmbits de competències, organitzacions i persones que treballen amb la finalitat d'aconseguir que les empreses puguin instal·lar-se en el territori català de forma àgil i ràpida.

Fruit d'aquest treball conjunt, es fa palesa la necessitat de continuar avançant en l'estandardització dels règims d'intervenció de les administracions públiques catalanes relacionats amb l'emplaçament del negoci o l'establiment empresarial d'activitats que no tenen previst un règim sectorial específic, simplificant els mateixos de forma que desapareix la distinció entre règim de declaració responsable i comunicació prèvia. D'aquesta forma, en aquesta llei, l'obertura dels establiments es regula a través del règim de comunicació amb aportació d'un certificat tècnic i, en cas que sigui necessari per la dimensió o capacitat dels establiments, preveu que s'aporti també un projecte tècnic per tal de disposar d'una descripció tècnica més acurada del compliment normatiu d'aquesta activitat per tal de protegir l'interès general. Aquesta mesura permet estandarditzar els règims d'intervenció per a tots els establiments, no només de les activitats innòcues i de baix risc que la llei 16/2015 establia en els seus annexos, sinó que també queden regulades totes aquelles activitats que sectorialment tenen una regulació de la seva activitat però que fins al moment, no han establert el règim d'intervenció per l'obertura de l'establiment.

Tal i com es va plantejar amb la llei 16/2015, un règim d'intervenció pot ser establert de forma individual per cadascun dels ajuntaments, ara bé, si es fa d'aquesta manera, una mateixa activitat amb un mateix risc tindrà tractaments diferents en funció de la decisió de cada ajuntament.

A més, davant una activitat de nova aparició, no sempre és fàcil establir el risc i la perillositat d'aquesta activitat, i per tant, determinar un règim d'intervenció de forma estàndard per a totes les administracions permet donar garanties jurídiques als operadors econòmics i a la vegada, ser més eficients en la gestió dels recursos per part de l'administració.

La tasca realitzada en els grups de treball i comunitats de pràctiques amb els tècnics del món local també identifica la necessitat de clarificar els procediments de control exposats actualment previstos per la Llei 16/2015, que tan sols seran d'aplicació en cas que la normativa sectorial no en reguli d'específics. D'altra banda, també es considera necessari preveure de forma supletòria un règim sancionador que ajudi d'una forma eficaç al compliment dels requisits que la normativa preveu.

En definitiva, l'objectiu principal d'aquesta llei és impulsar l'activitat econòmica i la creació d'ocupació en l'actual entorn digital, establint els principis, criteris i instruments que han d'aplicar les administracions públiques de Catalunya per fer possible una relació amb els titulars de les activitats econòmiques més àgil i eficient que, d'una banda, redueixi les càrregues administratives a les empreses i professionals i simplifiqui el marc d'intervenció pública i de l'altra implementi serveis digitals proactius basats en la gestió i l'anàlisi de les dades aportades per aquestes.

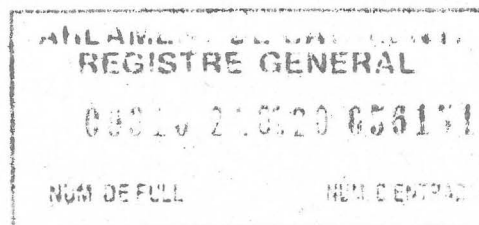
Aquesta llei consta de 44 articles agrupats en 3 títols, i de 6 disposicions addicionals, 7 disposicions transitòries, una disposició derogatòria, 3 disposicions finals i un annex. El títol 1 regula l'objecte, l'àmbit d'aplicació i les definicions de la llei.

El títol 2 regula el model de relació digital entre l'empresa i les administracions públiques catalanes.

Aquest títol defineix els principis generals d'actuació i els drets i deures que aquest marc normatiu defineix per tal que la governança del model com la relació de l'administració amb les empreses sigui eficient i àgil.

El capítol 1 regula els aspectes generals d'aquesta relació incloent els drets i deures sobre els quals es sustenta.

El capítol 2, detalla el model de Finestreta Única Empresarial que permet a les empreses i els professionals fer, des d'un únic punt, amb independència de l'Administració responsable, tots els tràmits necessaris amb relació a llur activitat. Per tal que aquests tràmits es puguin fer digitalment, es regula Canal Empresa, com a

portal únic per a les empreses i canal electrònic de relació de la finestra única empresarial i l'àrea privada d'aquest portal, espai que integrarà totes les relacions de l'empresa amb l'administració.

En aquest capítol es preveu la necessitat d'estandarditzar les dades, la figura de l'identificador de l'establiment i la tramitació unificada com a mecanismes de simplificació que possibilitarà a l'empresa donar les dades un sol cop, sense perjudici que les diferents administracions públiques puguin disposar de les que necessitin en cada moment.

El capítol 3 versa sobre el model de Governança que ha de tenir aquest model de relació i inclou la Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica, així com les funcions de l'Oficina de Gestió Empresarial com a impulsora de la Finestra Única Empresarial a Catalunya i els organismes responsables de les solucions tecnològiques, com a principals actors d'aquesta governança. Així mateix es preveuen els instruments necessaris que han de fer possible la transformació que han d'experimentar les administracions per passar a gestionar dades enlloc de formularis.

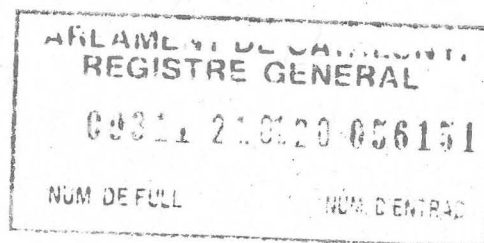
El capítol 4, se centra en els mecanismes d'impuls de l'activitat econòmica i es defineixen els projectes empresarials estratègics per Catalunya, així com la resta de mecanismes alternatius, d'informació i de col·laboració possibles.

El títol 3 estableix els principis generals de la regulació de l'activitat econòmica a Catalunya, estandarditzant l'actuació administrativa en l'exercici de les activitats econòmiques, i regulant, en el capítol 1 el règim d'intervenció mínima per a dur a terme una activitat en un establiment, així com el procediment administratiu que s'ha d'aplicar en cas que les dades comunicades d'una activitat que s'estigui duent a terme, siguin falses o inexactes, i per tant, requereixi la necessitat d'esmenar les deficiències detectades.

Aquest capítol evoluciona, respecte a l'establert en la llei 16/2015, de simplificació administrativa, eliminant el règim de declaració responsable, i establint només un règim d'intervenció, el de comunicació, per a tots els establiments on es desenvolupa una activitat econòmica.

En el capítol 2 es regulen les obligacions de les administracions en oferir passarel·les de pagament que possibilitin a les empreses fer el pagament a distància de les taxes associades a un procediment. És evident, que la plena aplicació de l'administració electrònica només serà totalment efectiva si totes les fases de la tramitació es poden realitzar de forma electrònica, incloent el pagament de les taxes.

En el capítol 3, es determina el control a exercir sobre aquestes activitats econòmiques, diferenciant el procediment de comprovació de requisits formals i el procediment de comprovació de requisits materials.

Finalment, en el capítol 4, s'estableix el règim sancionador per als casos en què s'incompleixi la norma amb la previsió de multes coercitives.

Títol 1

Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és impulsar l'activitat econòmica i la creació d'ocupació en un entorn digital.

A tal efecte, s'estableixen els principis, criteris i instruments que han d'aplicar les administracions públiques de Catalunya per fer possible una relació amb els titulars de les activitats econòmiques més àgil i eficient a partir dels següents aspectes:

- a) Reduint les càrregues administratives a les empreses i simplificant el marc d'intervenció pública.
- b) Dissenyant serveis digitals proactius basats en la gestió i l'anàlisi de les dades aportades pels titulars de les activitats de forma que l'ús intensiu de les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies garanteixin que les dades s'aporten una única vegada.
- c) Consolidant instruments de col·laboració i de coordinació entre les administracions públiques de Catalunya en l'exercici de les competències de regulació, intervenció i control de l'activitat econòmica.
- d) Fomentant projectes empresarials estratègics per al creixement econòmic de Catalunya

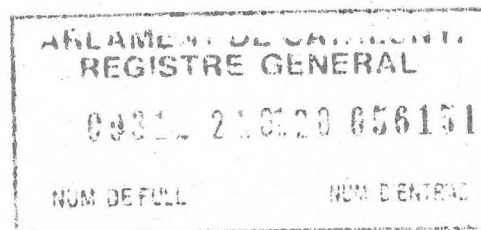
Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei és aplicable a les administracions públiques de Catalunya següents:

- a) L'Administració de la Generalitat.
- b) Les entitats que integren l'Administració local.
- c) L'Administració pròpia d'Aran.
- d) Les entitats públiques i els organismes autònoms que depenen de qualsevol de les administracions públiques de Catalunya o hi estan vinculats, pel que fa a llurs actuacions en exercici de potestats administratives.
- e) Els consorcis adscrits a les administracions, els organismes i les entitats públiques inclosos en aquest article, i també les entitats públiques que depenen dels consorcis o hi estan vinculades, pel que fa a llurs actuacions en exercici de potestats administratives.
- f) Les entitats creades per llei del Parlament que no depenen de l'Administració de la Generalitat ni hi estan vinculades, pel que fa a llurs actuacions en exercici de potestats administratives.

Article 3. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

Activitat econòmica: acció que, mitjançant la concurrència de mitjans o factors productius, comporta a la creació d'uns determinats béns o a la prestació de serveis concrets. Les activitats poden fer-se amb finalitats lucratives o sense.

Certificat tècnic: document signat per un tècnic competent, que acredita el compliment normatiu d'una activitat en un establiment.

Establiment: immoble o espai delimitat on es duu a terme una activitat econòmica o més, sempre que siguin compatibles.

Intermediari: persona amb capacitat d'actuar per compte d'altres davant de les administracions públiques per emplenar, visualitzar les dades i les notificacions, així com presentar sol·licituds, declaracions responsables o comunicacions, sempre que l'interessat així ho hagi expressat amb anterioritat des de la seva àrea privada de relació amb l'administració a través del portal únic per les empreses.

Normativa sectorial: conjunt de regles que confereixen obligacions i atorguen drets a un sector d'activitat o a un àmbit competencial concrets.

Pagament electrònic: acompliment de les obligacions econòmiques derivades de les taxes associades amb la posada en marxa d'una activitat o d'un establiment mitjançant l'ús d'instruments i solucions tecnològiques que posen a disposició les administracions públiques implicades, per possibilitar al titular d'una activitat econòmica, efectuar el pagament a distància.

Projecte tècnic: conjunt de text explicatiu, esquemes, càlculs i plànols signat per un tècnic competent, que justifica el compliment normatiu d'una activitat en un establiment.

Representant: persona física amb capacitat d'obrar i actuar en representació d'altres davant de les administracions públiques per signar sol·licituds, declaracions responsables o comunicacions, interposar recursos, desistir d'accions i renunciar a drets en nom d'una altra persona, sempre que l'interessat així ho hagi acreditat o expressat amb anterioritat des de la seva àrea privada de relació amb l'administració a través del portal únic per les empreses o bé amb altres sistemes de representació reconeguts.

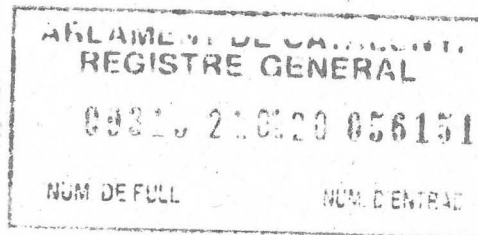
Requisits formals: conjunt de prescripcions documentals, de representació i de format que esdevenen obligatòries i indispensables per poder exercir l'activitat o legalitzar l'establiment, així com per garantir la correcta actuació de l'administració.

Requisits materials: conjunt de prescripcions tècniques i substantives previstes en la normativa vigent en relació a l'establiment per tal de poder legalitzar-lo i exercir l'activitat.

Tècnic competent: persona que disposa de les competències professionals exigibles en els respectius àmbits d'actuació, per desenvolupar una professió, realitzar una activitat o elaborar un document en base a aquestes competències

Títol habilitant: reconeixement d'un dret o facultat per exercir una activitat econòmica.

Titular d'una activitat econòmica: persona física o jurídica, inclosos professionals i autònoms, que disposa de títol suficient segons la normativa vigent, pel qual se li possibilita l'exercici o l'explotació d'una activitat econòmica ja sigui amb finalitat lucrativa o no

Títol 2

Model de relació entre l'empresa i les administracions públiques catalanes

Capítol 1

Aspectes generals

Article 4. Definició del model

El Govern de la Generalitat, a través de la Finestreta Única Empresarial, impulsa un model de relació digital entre les empreses i l'administració, que facilita l'activitat econòmica pivotant sobre la gestió de dades aportades pels seus titulars, que permeten oferir serveis proactius i integrats per part de les diferents administracions públiques catalanes.

Article 5. Principis del model

El nou model de relació es fonamenta en els principis següents:

- a) Confiança mútua, basada en la responsabilitat de les empreses en l'exercici de l'activitat empresarial.
- b) Relació digital per defecte.
- c) Aportació de dades una única vegada a partir de l'ús intensiu de les noves tecnologies, especialment els basats en la gestió de les dades i altres funcionalitats que esdevinguin possibles en cada moment.
- d) Eliminació de càrregues administratives innecessàries.
- e) Estandardització de procediments, per tal de garantir que el servei que es presta sigui el mateix arreu del territori.
- f) Celeritat en la tramitació, impulsant la finalització de tràmits de manera immediata i, en els casos que no sigui possible, fixant uns compromisos de nivell de prestació de servei.
- g) Transparència per mostrar tota la informació que les administracions públiques catalanes tenen del titular de l'activitat econòmica

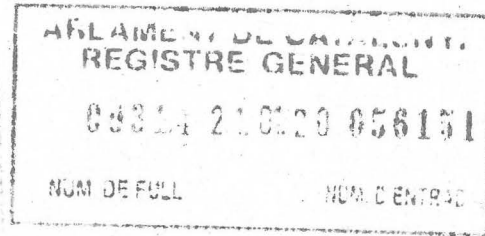
Article 6. Drets i deures

1. Les persones que volen portar a terme una activitat econòmica o que ja són titulars de la mateixa tenen dret a:

- a) Conèixer d'una forma fàcil i àgil les obligacions que comporta el desenvolupament d'una activitat econòmica.
- b) Conèixer en qualsevol moment les dades que les administracions públiques implicades posseeixen de la seva activitat econòmica i els seus establiments, quin ús en fan i els tractaments corresponents, atès que en són els propietaris.
- c) Aportar les dades i documents relatius a la seva activitat i establiments una única vegada.
- d) No presentar aquella informació que obra en poder de qualsevol administració.

2. Els titulars de les activitats econòmiques tenen els deures següents:

- a) Complir amb els requisits previstos per aquesta llei i la resta de normativa d'aplicació en l'exercici de l'activitat econòmica.
- b) Relacionar-se digitalment amb les administracions públiques implicades.

3. Les administracions públiques catalanes tenen els deures següents:

- a) Oferir, de forma vinculant a través de l'eina de cerca guiada prevista a l'article 11, la informació sobre els requisits necessaris per accedir i desenvolupar una activitat econòmica.
- b) Posar a disposició dels titulars i de la resta d'administracions competents totes les dades de què disposen sobre una activitat o establiment i garantir-ne l'accés.
- c) Impulsar la millora contínua i innovació en els serveis que es presten a les empreses i els professionals, especialment fent ús de les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies per assolir l'aportació de dades tan sols una vegada.
- d) Fer possible la gestió electrònica integral dels procediments que afecten l'activitat econòmica, inclòs el pagament electrònic de les taxes associades.
- e) Prendre les mesures necessàries per facilitar l'accés a aquells usuaris que puguin tenir dificultats d'accés als mitjans digitals.
- f) Portar a terme actuacions de forma coordinada en benefici dels titulars de les activitats econòmiques per incrementar la seva competitivitat.

Capítol II Finestreta Única Empresarial

Article 7. Definició

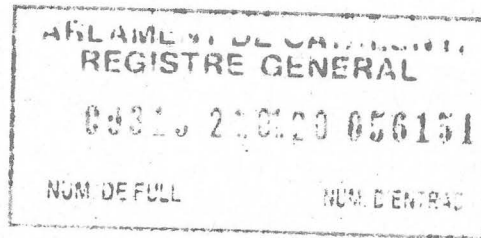
La Finestreta Única Empresarial actua com a xarxa interadministrativa amb la finalitat de facilitar l'accés a la informació sobre els procediments administratius que són competència de les administracions públiques i impulsar la gestió dels mateixos a partir de les dades que aporta el titular de l'activitat econòmica.

Article 8. Missió

1. La missió de la Finestreta Única Empresarial consisteix en oferir serveis digitals integrats i proactius a les empreses i professionals, en relació a l'accés i l'exercici de l'activitat econòmica.
2. La Finestreta instrumenta la seva missió amb la captura i processament de les dades aportades per les empreses i professionals assegurant la qualitat de les mateixes, la unitat de la dada a partir de la recollida única en origen a través de la tramitació unificada, la interoperabilitat amb tots els organismes responsables i la transparència envers dels titulars de l'activitat econòmica en relació a les dades disponibles.

Article 9. Serveis

1. Els serveis que presta la finestreta comprenen l'assessorament, la informació sobre els procediments administratius que són competència de les administracions públiques, la gestió dels mateixos de forma unificada, per tal que el titular de l'activitat econòmica porti les dades tan sols una vegada i pugui obtenir el resultat de la seva gestió amb rapidesa i obtenir una visió integral de la seva relació amb totes les administracions públiques.
La finestreta incorpora serveis proactius, segons el previst en l'article 18.
2. Els titulars de les activitats econòmiques, ja siguin persones físiques o jurídiques, així com les persones intermediàries que es relacionen en nom, substitució o

representació de les persones titulars de les activitats econòmiques resten obligades a relacionar-se digitalment amb les administracions públiques implicades en el marc d'aquesta llei.

Secció 1

Instruments de la Finestreta Única Empresarial

Article 10. Instruments

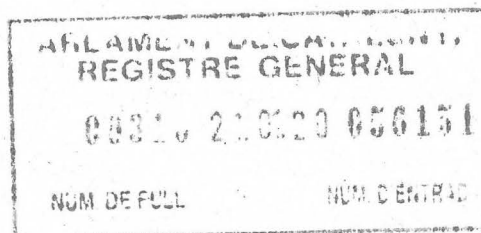
La Finestreta Única Empresarial disposa dels instruments previstos en aquesta secció per prestar els seus serveis, sense perjudici que se'n puguin desenvolupar de nous d'acord amb les necessitats que sorgeixin.

Article 11. Portal únic per a les empreses

1. La informació que els titulars de les activitats econòmiques i els seus intermediaris puguin necessitar sobre els serveis i tràmits de les administracions públiques s'unifica en un únic portal electrònic, anomenat Canal Empresa.
2. El portal s'organitza de manera que facilita les relacions entre les empreses i les administracions públiques de Catalunya, incorporant una eina de cerca guiada que, de forma vinculant per totes les administracions, permet als titulars de les activitats econòmiques conèixer tots els tràmits obligatoris i optatius necessaris per legalitzar una activitat econòmica o un establiment, així com les possibles relacions de dependència entre ells.
3. En relació amb els tràmits gestionats per la finestreta única empresarial, les administracions tenen l'obligació d'incloure al portal la informació sobre els textos normatius, els règims d'intervenció administrativa, l'import de les taxes associades, i els requisits necessaris per a desenvolupar cada una de les activitats econòmiques, així com el conjunt de dades i els documents necessaris.
4. A través del portal es dona publicitat a les dades dels registres administratius en format dades obertes.

Article 12. Àrea privada

1. El portal incorpora una àrea privada per a cada titular d'una activitat econòmica amb exercici a Catalunya, que integra totes les relacions que es produeixen amb les administracions públiques catalanes al llarg de la seva vida.
La informació continguda en aquesta àrea ha d'ésser compartida, compatible i interoperable, de manera que, d'acord amb els drets i deures de cada part, pugui ésser consultada i actualitzada tant pels titulars de les activitats econòmiques com per les administracions públiques.
2. L'accés a l'àrea privada es pot realitzar amb qualsevol dels mecanismes d'identificació electrònica admesos per la normativa vigent per als diferents subjectes, persones físiques o persones jurídiques.
Un cop el titular de l'activitat està identificat en la seva àrea privada, pot gaudir de totes les funcionalitats sense haver de tornar-se a identificar.
3. Des d'aquesta àrea privada el titular d'una activitat econòmica o un establiment pot :

- a) iniciar i gestionar de manera digital els tràmits relacionats amb la seva activitat econòmica, amb independència de l'administració responsable, i fer-ne el seguiment fins la seva finalització.
- b) tenir una visió integral que li permet visualitzar i actualitzar les dades i la documentació associada de les seves activitats econòmiques, els seus establiments i registres i, a la vegada, conèixer en tot moment l'estat de legalització de tots els seus establiments, aplicant el principi de transparència.
- c) donar permisos de forma àgil a les persones que el representen o actuen pel seu compte per consultar i actualitzar les seves dades.
- d) conèixer les actuacions de control ex post realitzades per les administracions relacionades amb el seu establiment.
- e) rebre informació, avisos, i altres serveis de tipus proactius que puguin ser del seu interès.
- f) altres funcionalitats i serveis que l'estat de la tecnologia de cada moment faci possibles o que siguin d'interès pel model de relació implementat entre les empreses i l'administració.

Article 13. Directori d'empreses, establiments i registres

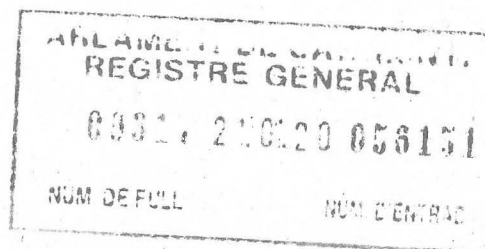
1. El directori d'empreses, establiments i registres és l'instrument que fa possible que el titular de l'activitat tingui una visió integral i transparent de la informació de que disposen les diferents administracions públiques, prevista en l'article anterior.
2. El directori ha de contenir les dades bàsiques sobre una activitat econòmica i els seus establiments, a partir de l'identificador únic de l'establiment previst a l'article 16, així com la referència a les dades específiques recollides en els diferents registres als que està inscrit.
3. Les administracions públiques han de facilitar la informació necessària per tal que el directori estigui permanentment actualitzat.

Secció 2

Administracions públiques gestionades amb dades

Article 14. Gestió integral de les dades

1. Les administracions públiques catalanes han d'esdevenir organitzacions, que en l'àmbit de l'activitat econòmica, puguin portar a terme les seves competències, a partir de la gestió de les dades obtingudes en la seva relació amb els titulars de les activitats econòmiques.
2. Les dades són un actiu digital propietat dels titulars de les activitats econòmiques i compartides per totes les administracions públiques catalanes, per la qual cosa s'ha de maximitzar la seva reutilització.
3. Les administracions públiques catalanes han d'implantar solucions comunes que garanteixin la coherència de les dades en origen i en permetin la seva interoperabilitat, dissenyant procediments senzills i àgils basats en l'aportació de dades per part dels titulars de l'activitat econòmica tan sols una vegada. Per fer efectiu el criteri de dada única, s'han d'establir els mecanismes de col·laboració entre els diferents òrgans i sistemes custodis d'una mateixa dada que en garanteixin la seva qualitat.

4. Per fer possible la gestió integral de les dades de forma coherent per part de les administracions públiques, s'ha d'haver realitzat un procés d'estandardització de les mateixes que en garanteixi l'homogeneïtat semàntica i sintàctica i concretament s'ha de tenir la garantia de poder identificar de forma unívoca els establiments de Catalunya.

Article 15. Estandardització de dades

1. Les administracions públiques han d'impulsar l'estandardització de les dades per fer possible la dada única, la interoperabilitat entre sistemes i organismes i la tramitació unificada com a mecanisme previst en l'article 17.

2. L'estandardització s'instrumenta en la implementació d'un diccionari que recull el conjunt de dades bàsiques i específiques que, segons la normativa vigent, els titulars de les activitats econòmiques han de comunicar les diferents administracions públiques.

3. Sens perjudici del previst en l'article següent, les administracions públiques catalanes han d'estandarditzar la definició de les dades que conformen el directori i establir els protocols de comunicació entre els sistemes d'informació, segons s'acordi en el si de la Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica.

Article 16. Identificador únic de l'establiment

1. La identificació de l'establiment de forma única ha de possibilitar la identificació inequívoca d'un emplaçament on s'exerceix una activitat econòmica al llarg del temps, amb independència de l'administració competent que hagi enregistat aquest establiment, i amb independència de la transmissió de titular de l'activitat o de la substitució d'una activitat per una altra; possibilitant d'aquesta manera que aquest establiment pugui ser reconegut en tots els expedients administratius en què consti.

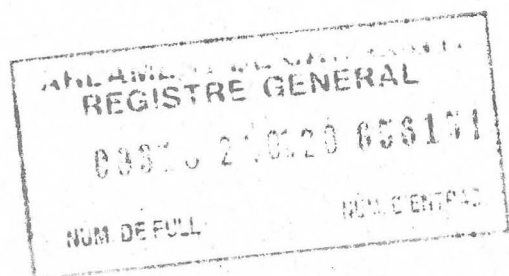
2. L'Oficina de Gestió Empresarial crea el sistema d'assignació de l'identificador únic de l'establiment i determina la metodologia corresponent per la seva obtenció, canvi, modificació i baixa.

3. Les administracions públiques catalanes tenen l'obligació de treballar amb les adreces normalitzades dels establiments en els procediments administratius de la seva competència, així mateix, han d'incorporar l'identificador únic a aquells expedients administratius de la seva competència i garantir, al titular d'una activitat econòmica, una visió integral de l'estat de legalització d'una empresa i dels seus establiments des de l'àrea privada de l'empresa.

Article 17. Tramitació unificada

1. En el cas de la concurrència de diferents règims d'intervenció sobre una mateixa activitat, la tramitació unificada és el mecanisme de captura i tractament de dades que permet que els titulars de les activitats econòmiques facilitin a les administracions públiques catalanes les dades i documents relatius a la seva activitat i als seus establiments tan sols una vegada i en garanteix la seva qualitat i coherència.

2. El titular de l'activitat econòmica realitza la tramitació unificada a través del portal únic per les empreses. L'administració de la Generalitat posarà a disposició dels ens

locals la solució de tramitació unificada per tal que pugui iniciar-se des dels seus portals web de tramitació administrativa.

3. Les administracions públiques han d'adoptar els mecanismes per tal que des del portal únic per les empreses es puguin gestionar de forma integral tots els tràmits obligatoris i optatius que afecten a una mateixa activitat i el pagament de les seves corresponents taxes, comunicant les dades i aportant la documentació necessària una única vegada, sense perjudici de l'exercici de les competències de cada administració, ja siguin establerts per aquesta mateixa llei o bé per normativa sectorial.

Article 18. Proactivitat de l'administració

1. En el cas que, a partir de les dades facilitades pel titular d'una activitat econòmica des de la finestra única empresarial es detecti que cal iniciar nous procediments necessaris per al desenvolupament de la seva activitat, l'Oficina de Gestió Empresarial pot iniciar de forma proactiva les actuacions oportunes des de l'àrea privada prevista a l'article 12 per tal que el titular validi la informació o n'aporti de nova.

2. Les administracions públiques poden oferir de forma proactiva els serveis disponibles en cada moment que, a partir de les dades que tenen al seu abast, consideren que poden ser d'interès pel titular de l'activitat econòmica o de les persones emprenedores.

3. S'habilita les administracions públiques catalanes i específicament a l'Oficina de Gestió Empresarial a l'ús de les dades per a la prestació de serveis proactius i personalitzats als titulars de les activitats econòmiques i a les persones emprenedores, en el marc de la Finestra Única Empresarial.

Capítol 3

Governança del model

Article 19. Definició

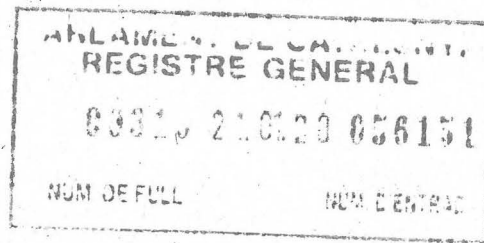
La Governança del model de relació entre les empreses i les administracions públiques catalanes és el conjunt de mecanismes que permeten la coordinació i participació de tots els òrgans amb competències transversals i sectorials per a l'impuls de l'activitat econòmica i el desplegament de la Finestra Única Empresarial amb la finalitat d'establir mesures efectives per part dels responsables dels diferents organismes públics que permetin la implantació del model.

Article 20. Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica i el seu Consell Assessor

1. La Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica té per objectiu seguir i avaluar la implantació de les mesures establertes per aquesta llei i d'establir mecanismes de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat i els ens locals.

2. La Comissió té les funcions següents:

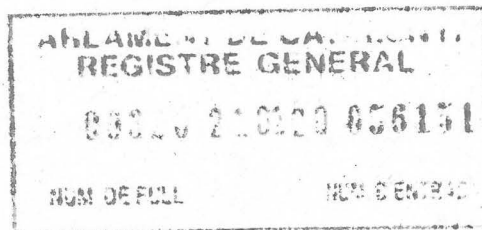
a) Fer un seguiment de l'aplicació dels règims d'intervenció que afecten a les activitats econòmiques i de la implantació de la finestra única empresarial per part de les administracions públiques de Catalunya i de la resta de mesures establertes per aquesta llei per a facilitar l'activitat econòmica.

- b) Analitzar i valorar les consultes i reclamacions presentades pels operadors econòmics i socials en virtut del que estableix l'article 25, donar suport a l'òrgan administratiu competent que ha d'evacuar la consulta o emetre l'informe i proposar, si escau, solucions respectuoses amb l'interès general.
 - c) Identificar propostes de millora de la intervenció administrativa en l'activitat econòmica, proposar les accions necessàries per a implantar-les i fer-ne el seguiment.
 - d) Acordar els mecanismes que han de permetre l'adhesió dels ens locals a la finestra única empresarial i els termes en que han d'incorporar els nous serveis disponibles.
 - e) Rebre informació sobre els plans de verificació, control i inspecció fets per les administracions públiques de Catalunya, i sobre el resultat d'aquests plans.
 - f) Acordar els protocols de comunicació entre les diferents administracions públiques amb la finalitat d'aplicar el principi de dada única i de transparència, garantint que les dades aportades pels titulars de les activitats econòmiques puguin arribar a tots els organismes responsables de la seva gestió en un format interoperable i assegurant-ne la seva qualitat.
 - g) Proposar al Govern els criteris que, en un horitzó temporal determinat, es prioritzen per classificar un projecte empresarial com estratègic
 - h) Impulsar mecanismes de col·laboració per l'estandardització dels projectes tècnics així com qualsevol altra documentació de naturalesa anàloga que els tècnics competents han d'elaborar en l'exercici de la seva professió.
 - i) Qualsevol altra funció de naturalesa anàloga que li sigui encomanada.
3. La Comissió, que té caràcter permanent, està formada per representants de l'Administració de la Generalitat i l'Administració local, i la presidència és exercida per un representant de la Generalitat.
4. La Comissió compta amb un consell assessor format per persones designades per les organitzacions empresarials i sindicals més representatives a Catalunya, les cambres de comerç, indústria, serveis i navegació i per una representació dels col·legis professionals. El consell assessor ha de formular propostes a la Comissió sobre els temes de la seva competència, d'acord amb les funcions detallades a l'apartat 3.

Article 21. Oficina de Gestió Empresarial

1. L'Oficina de Gestió Empresarial és la unitat administrativa responsable de definir l'estratègia per fer efectiva la Finestra Única Empresarial a Catalunya i qui ha de coordinar i dur a terme les accions necessàries per a fer efectiu el seu desplegament en tot el territori, en col·laboració amb les diferents unitats administratives competents.
2. L'Oficina presta els serveis de la Finestra Única Empresarial previstos a l'article 9 i d'altres que la finestra tingui habilitats.
3. L'Oficina, en col·laboració als organismes de l'article 22, impulsa les solucions tecnològiques que possibilitin el correcte funcionament dels instruments previstos en aquesta llei i, concretament, els mecanismes que permetin la gestió integral de les dades associades a una activitat econòmica mitjançant la tramitació unificada prevista a l'article 17 per tal que els ajuntaments i la resta d'administracions puguin rebre, en un format compatible per al seu tractament i gestió, les dades sobre els procediments

relatius a activitats econòmiques que siguin de la seva competència, en base als esquemes i definicions estàndards aprovats en el marc de la Comissió prevista a l'article 20.

4.L'Oficina defineix i gestiona el diccionari de la Finestreta Única Empresarial, previst a l'article 15.2, que inclou totes les dades relacionades amb activitat econòmica en col·laboració amb les administracions públiques participants, així com les eines que possibilitin les funcionalitats relacionades amb les dades dels establiments i dels registres.

Article 22. Organismes responsables de les solucions tecnològiques

1. El Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya posa a disposició dels òrgans de la Generalitat de Catalunya les solucions tecnològiques necessàries per poder prestar els serveis de la finestreta única empresarial.

2. L'Administració de la Generalitat, en col·laboració amb el Consorci d'Administració Oberta de Catalunya així com les Diputacions, posen a disposició dels ens locals les solucions tecnològiques i els instruments necessaris per poder prestar, en igualtat de condicions, els serveis de la finestreta única empresarial.

Capítol 4

Mecanismes d'impuls de l'activitat econòmica

Article 23. Impuls de projectes empresarials estratègics

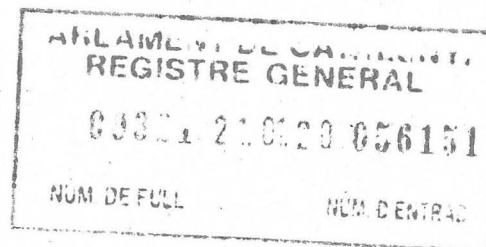
1. El Govern de la Generalitat impulsa els mecanismes que permeten designar projectes empresarials que per les seves característiques són estratègics pel creixement econòmic de Catalunya.

2. Es poden considerar projectes empresarials com estratègics si aporten a Catalunya un valor afegit en àrees com el desenvolupament tecnològic i la innovació, el desenvolupament i la vertebració territorial, la generació d'ocupació, la recuperació i el foment de sectors tradicionals, la protecció mediambiental, la promoció de la inclusió social, la igualtat i la conciliació en l'àmbit laboral o la coresponsabilitat, entre altres criteris econòmics, socials i mediambientals.

Així mateix, es poden considerar projectes empresarials estratègics aquells que tenen com a objectiu fusionar petites empreses o incorporar start-ups per guanyar dimensió i incrementar el nombre de mitjanes i grans empreses a Catalunya.

3. Les administracions públiques catalanes han de potenciar els principis generals d'actuació d'aquesta llei en matèria de simplificació administrativa, reducció de terminis, i coordinació interadministrativa en l'exercici de les activitats econòmiques, per tal que dits projectes es materialitzin d'una manera eficaç i eficient.

Un cop designat un projecte empresarial com estratègic d'acord amb allò previst reglamentàriament, es considera que concorren raons d'interès públic a fi d'aplicar la tramitació d'urgència prevista en la normativa de procediment administratiu que comporta la reducció a la meitat dels terminis i n'impossibilita les pròrrogues en els diferents procediments necessaris per la legalització d'aquest projecte.

4. Periòdicament i a proposta de la Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica, el Govern ha d'aprovar els criteris que permeten classificar un projecte empresarial com estratègic.

5. La configuració i l'aprovació d'aquest tipus de projectes ha de contribuir a potenciar tant la coordinació, col·laboració i assistència entre administracions i ens públics amb competències en l'àmbit concret sobre el qual recaiguin, com també la col·laboració entre el sector públic i el privat. A aquest efecte, es poden subscriure els convenis i establir els instruments de col·laboració que calguin.

Article 24. Mecanismes alternatius a la intervenció administrativa

1. Les administracions públiques de Catalunya han d'impulsar mecanismes alternatius a la intervenció administrativa per a reduir les càrregues administratives de l'activitat econòmica.

2. Són mecanismes alternatius a la intervenció administrativa, amb relació al que estableix l'apartat 1, els instruments basats en l'assegurament de la responsabilitat dels empresaris, els codis de bones pràctiques i les guies d'autoavaluació en els diversos sectors d'activitats, la interoperabilitat dels diferents sistemes d'informació i les bases de dades de les administracions públiques, i altres mecanismes que les administracions públiques decideixin establir.

3. Les empreses i els professionals que duen a terme una activitat econòmica que comporta un risc directe i concret per a la salut o per a la seguretat de les persones han de cobrir llur responsabilitat civil mitjançant contractes d'assegurances o altres garanties o instruments adequats, que han d'ésser proporcionats a les característiques i a l'abast del risc cobert, d'acord amb les disposicions específiques de les lleis sectorials.

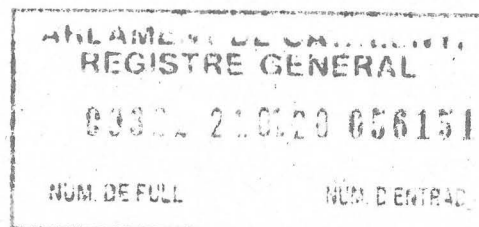
Article 25. Mecanisme d'informació per la reducció d'obstacles a l'activitat econòmica

1. Els interessats a accedir a alguna de les activitats a què fa referència aquesta llei, i també les corporacions, els col·legis professionals, les organitzacions i les associacions que els representen, per mitjà del portal únic establert per l'article 11 poden informar sobre qualsevol disposició, acte, actuació, inactivitat o via de fet de les administracions públiques que des del seu punt de vista comporti un obstacle o barrera per a l'aplicació d'aquesta llei, i també poden formular consultes relatives a la interpretació de la llei sectorial que sigui aplicable en cada cas.

2. La unitat competent de la Generalitat de Catalunya en matèria de promoció econòmica i regulació gestiona aquest mecanisme, analitza i valora l'obstacle o barrera identificada i proposa a l'òrgan competent solucions que permetin la seva superació.

3. L'òrgan administratiu competent ha d'informar per mitjans electrònics sobre la consulta o emetre un informe sobre l'adequació a aquesta llei de la disposició, l'acte o l'actuació en el termini de trenta dies.

4. Els informes a què fa referència aquest article, a l'efecte de complir els principis de publicitat i transparència, han d'ésser accessibles des dels webs institucionals habilitats.

Article 26. Mecanismes de col·laboració

1. Les administracions públiques a les quals s'aplica aquesta llei han d'establir entre elles mecanismes de col·laboració per a l'exercici de les facultats d'intervenció, especialment en els àmbits de la inspecció i la sanció. Els convenis són els instruments habituals en què s'han de concretar els serveis i els recursos per a dur a terme l'activitat d'intervenció, inspecció o control, i han de complementar els mecanismes de finançament establerts per la legislació sectorial.

2. L'Oficina de Gestió Empresarial ha d'impulsar mecanismes de col·laboració per facilitar l'estandardització dels projectes tècnics d'activitat econòmica que possibiliti l'eficiència de les actuacions d'intervenció i control de les administracions públiques implicades.

Títol 3

Regulació de l'activitat econòmica

Capítol 1

Règims d'intervenció administrativa

Article 27. Principis generals

Són principis d'actuació relatius a la intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat econòmica:

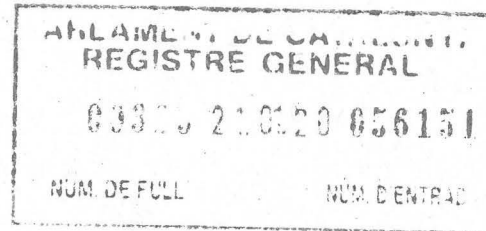
- a) Lliure exercici de l'activitat econòmica.
- b) Intervenció mínima administrativa per a l'inici d'activitat econòmica.
- c) Impuls de mecanismes alternatius que permetin reduir càrregues a les empreses i als professionals.
- d) Responsabilitat dels titulars d'empreses i dels professionals en el compliment dels requisits exigits en l'exercici de l'activitat econòmica.
- e) No concurrència de règims d'intervenció prèvia administrativa sobre el mateix interès general que es protegeix dins una mateixa activitat.
- f) Estandardització dels requisits exigits per les administracions per a iniciar i desenvolupar l'activitat econòmica.

Article 28. Règim general de la intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat econòmica

1. L'exercici de drets o facultats en l'activitat econòmica està subjecte al compliment de la normativa sectorial aplicable, a la compatibilitat amb els usos del sòl i en particular, a les mesures de control, de policia i d'intervenció que s'estableixin.

2. Els règims d'intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat econòmica poden ser els previstos en la normativa de procediment administratiu, declaració responsable i comunicació, que comporten un control ex-post, o llicències i autoritzacions que comporten un control de l'activitat ex-ante a l'inici de l'activitat. Amb caràcter general, el règim d'intervenció ha de comportar un control ex-post per part de l'administració.

3. Les administracions públiques de Catalunya, en l'exercici de llurs competències respectives d'intervenció de l'activitat econòmica dels ciutadans i les empreses, només poden exigir l'obtenció d'una única llicència o autorització, o d'un altre mitjà d'intervenció

prèvia, en cas que existeixin raons imperioses d'interès general que justifiquin la intervenció prèvia administrativa.

4. La legislació sectorial aplicable ha d'atribuir la competència per a l'exercici de la intervenció administrativa a l'Administració de la Generalitat o a l'Administració local d'àmbit supramunicipal o municipal, segons quina sigui la més adequada en funció del bé jurídic que es vol protegir.

5. En el cas que sobre una mateixa activitat per raó de la confluència de normativa europea, estatal, local o catalana concorrin diferents règims d'intervenció o diferents intervencions d'un mateix règim, el titular, per poder iniciar la seva activitat ha de complir amb totes les obligacions que preveuen les diferents normatives.

La Finestreta Única Empresarial gestiona de forma unificada els diferents procediments d'acord a l'establert a l'article 14.

Article 29. Règim d'intervenció administrativa sobre els establiments en què es desenvolupa una activitat econòmica

1. Als efectes d'aquesta Llei, la comunicació és el règim d'intervenció administrativa de control ex-post aplicable als establiments on es desenvolupa una activitat econòmica, d'acord amb les definicions de l'article 3 i del previst a l'annex d'aquesta llei, sense perjudici de la necessitat d'un règim d'intervenció prèvia en cas d'ocupar el domini públic.

2. Les activitats que tinguin una regulació sectorial específica sobre l'obertura de l'establiment no els hi és d'aplicació aquest article ni els següents d'aquest capítol.

Article 30. Comunicació d'inici d'activitat en un establiment

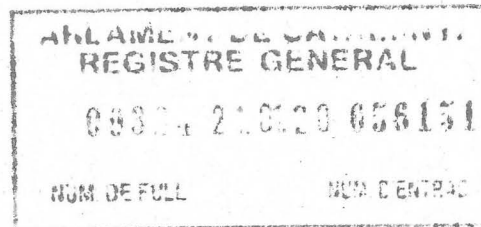
1. Amb anterioritat a l'inici de l'activitat, el titular ha de comunicar digitalment les dades necessàries a l'Administració a través dels mitjans habilitats per la Finestreta Única Empresarial adjuntant un certificat acreditatiu del compliment dels requisits establerts per la normativa vigent per accedir a l'exercici de l'activitat, signat pel tècnic competent responsable de la posada en funcionament de l'activitat.

En cas que, segons el previst a l'annex d'aquesta llei, sigui necessari per la dimensió o capacitat dels establiments, una descripció tècnica més acurada del compliment normatiu d'aquesta activitat per tal de protegir l'interès general, la comunicació de dades també ha d'incorporar un projecte detallat signat per un tècnic competent que descrigui les característiques de l'establiment i la seva adaptació a la normativa vigent.

2. En cas que l'esmentada comunicació de dades estigui subjecta a una taxa, abans d'iniciar l'activitat el titular ha de disposar del comprovant de pagament de la mateixa.

3. En aquells casos en què d'acord a l'annex, la normativa en matèria d'incendis o altra normativa sectorial, preveu una intervenció administrativa prèvia en relació a l'exercici de l'activitat, la comunicació de dades i el certificat previstos en l'apartat 1 d'aquest article s'ha de presentar una vegada finalitzada favorablement aquesta intervenció.

En els casos en que l'esmentada normativa sectorial condicioni la resolució de la intervenció amb la verificació per part de l'Ajuntament del compliment dels requisits de la seva competència, la finestreta única empresarial, a partir del procediment de tramitació unificada previst a l'article 17, tramet a l'Ajuntament les dades aportades pel

titular de l'activitat en el moment de sol·licitar la intervenció prèvia, pel tal que emeti el seu pronunciament.

4. Les activitats descrites a l'Annex que estiguin connectades al sistema públic de sanejament, que no tinguin la obligació d'incorporar l'informe previ d'incendis, no requereixen permís d'abocament previ ni informe de compatibilitat urbanística, sens perjudici de les actuacions de comprovació i inspecció posteriors

5. Les dades comunicades han de permetre identificar el titular, els fets o elements relatius a l'inici d'una activitat econòmica, manifestant explícitament el compliment de la resta d'obligacions que determinen les normatives sectorials.

6. La comunicació de dades realitzada conforme als apartats anteriors, habilita de manera immediata per a l'exercici de l'activitat sota la responsabilitat del seu titular i de la persona tècnica competent que sotasigna la documentació tècnica adjunta, sempre i quan s'hagin complert amb la resta de requisits previstos per la normativa sectorial d'aplicació i l'activitat s'ajusti en el seu funcionament a l'esmentada normativa. La comunicació de les dades faculta a l'Administració, per a dur a terme qualsevol actuació de comprovació.

Article 31. Canvis de titularitat

1. En cas de transmissió de les activitats econòmiques, la persona que esdevingui titular ha de comunicar digitalment les dades necessàries a l'Administració a través dels mitjans habilitats per la Finestreta Única Empresarial, manifestant explícitament que manté els requisits i les condicions de funcionament corresponents a l'habilitació de què disposa l'activitat, així com la seva subrogació en els drets i les obligacions administratius que se'n deriven.

2. La titularitat administrativa de l'activitat no pressuposa cap pronunciament pel que fa a les relacions civils o mercantils entre els particulars, o als seus drets sobre l'establiment on es desenvolupa. Si existeixen dubtes o discrepàncies que no hagin estat resolts per la jurisdicció competent, es presumeix que les persones que acreditin la titularitat de la possessió de l'establiment on es dugui a terme l'activitat en són els titulars administratius.

Article 32. Modificacions

1. La modificació no substancial de les condicions en què es duen a terme les activitats s'ha d'informar l'administració.

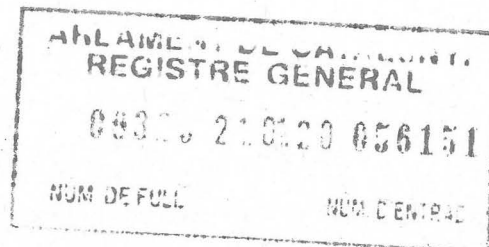
2. La modificació substancial de les condicions en què es duen a terme les activitats requereix comunicar novament les dades a l'administració, sobre tota l'activitat resultant.

A aquests efectes, es considera substancial qualsevol modificació que compleixi algun dels requisits següents:

a) Suposi un canvi en la descripció de l'activitat, d'acord amb l'annex d'aquesta llei, o de les normatives sectorials i municipals d'aplicació.

b) Impliqui un increment de superfície de l'activitat superior al 50%.

c) Canvis en les instal·lacions o en la distribució de l'activitat que comportin repercussions perjudicials o importants per a les persones o medi ambient.

d) Impliqui una modificació de superfície de l'establiment, que comporti canvis en la seva distribució, en la seva decoració o en les seves instal·lacions, sempre que aquests canvis tinguin efectes sobre les condicions de prevenció i seguretat en matèria d'incendis.

Article 33. Caducitat i baixa de títols habilitants

1. En defecte de regulació específica, el titulars de les activitats disposen del termini de tres mesos des de la presentació de la comunicació per a iniciar-se, i de sis mesos d'interrupció continuada durant el seu funcionament. Transcorreguts aquests terminis, l'administració competent pot declarar, donant tràmit d'audiència als titulars, la caducitat del títol habilitant.

2. Es produeix la baixa dels títols habilitants relatius a un establiment quan consti el desenvolupament d'una segona activitat habilitada posteriorment en el mateix, sempre i quan el desenvolupament d'ambdues activitats sigui incompatible, i el títol habilitant obtingut per l'exercici de la primera activitat, ja no estigui al mateix nom del titular de l'activitat actual.

3. Les persones titulars de les activitats han de comunicar el cessament definitiu a l'administració a través dels mitjans habilitats per la finestra única empresarial.

Capítol 2

Taxes associades amb la posada en marxa d'una activitat o d'un establiment

Article 34. Pagament de les taxes

1. La posada en marxa d'una activitat econòmica o d'un establiment, on s'exerceix una activitat econòmica, pot comportar el pagament de taxes segons estableixi la normativa corresponent.

2. Les administracions públiques tenen l'obligació de facilitar la informació i el pagament electrònic de les taxes associades als procediments relacionats amb activitat econòmica a través de les seves seves electròniques i del portal únic per les empreses per garantir una correcta aplicació del procediment de tramitació unificada previst en l'article 17 d'aquesta Llei.

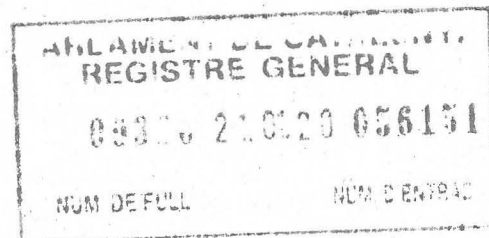
3. Els titulars d'una activitat econòmica o d'un establiment han de disposar de la documentació acreditativa del pagament de les taxes corresponent abans d'iniciar l'activitat.

4. La manca de pagament de les taxes abans de l'inici de l'activitat, es deixa sense efecte la declaració o la comunicació, d'acord al procediment de comprovació de l'article 37 d'aquesta Llei.

5. La manca de pagament de les taxes, en els supòsits de règims d'intervenció prèvia, comporta que es consideri per desistida la sol·licitud.

Article 35. Recaptació

1. Els ens locals recapten les taxes corresponents a tràmits o serveis propis, que s'ingressen directament en les arques del respectiu ens, de forma immediata a través del portal electrònic únic per a les empreses, per tal de garantir la correcta aplicació del procediment de tramitació unificada previst a l'article 17.

2. D'acord amb la normativa relativa a taxes i preus públics, s'atribueix la gestió, la liquidació i la recaptació de cada taxa en relació als serveis o activitats gravats de competència de la Generalitat de Catalunya, tramitats per la FUE, a les oficines de gestió empresarial.

Capítol 3

Control de les activitats econòmiques

Article 36. Control ex post de les activitats

1. El control que han d'exercir les administracions públiques sobre l'inici d'activitats econòmiques i sobre l'exercici d'aquestes activitats ha d'ésser proporcionat, no discriminatori, transparent i objectiu, i ha d'estar vinculat clarament i directament a l'interès general que el justifica.

2. El control ex post pot iniciar-se des del moment de la presentació de la documentació requerida segons el règim d'intervenció administrativa corresponent, amb excepció de les activitats econòmiques que no s'hagin relacionat amb l'administració, on l'administració queda facultada per iniciar el control des del moment que es detecten indicis d'infracció. L'Administració pot comprovar en qualsevol moment que es compleixen els dits requisits, així com requerir la persona titular de l'activitat perquè aporti qualsevol document o informació que aquesta estigui obligada a tenir.

3. L'administració competent ha de verificar, mitjançant els procediments de comprovació descrits en els articles següents, el compliment dels requisits formals establerts en aquesta llei i els requisits materials relatius a l'activitat econòmica presentada, previstos en la normativa sectorial d'aplicació.

4. Els procediments de comprovació es poden iniciar d'ofici, mitjançant denúncia o atenent als plans d'inspecció i control previstos en aquest capítol o en la normativa sectorial corresponent.

5. Els procediments establerts en els articles següents únicament són aplicables en els casos en què la normativa sectorial no estableixi el procediment.

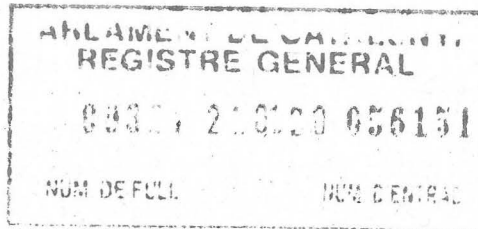
Article 37. Procediment de comprovació de requisits formals relatius a la comunicació presentada

1. Les administracions públiques catalanes han de disposar de plataformes tecnològiques que permetin la verificació del compliment de les dades comunicades.

2. La comprovació de la inexactitud, falsedat o omissió de caràcter essencial de qualsevol dada o informació que s'incorpori a la comunicació o la manca d'aportació de la documentació necessària per l'inici de l'activitat s'efectua a partir de la seva presentació.

3. En el cas que es detecti alguna deficiència de les referides en l'apartat anterior, s'inicia un procediment d'esmena de defectes, mitjançant la notificació a la persona interessada, per tal que esmeni les deficiències o presenti al·legacions en el termini de quinze dies a comptar de la notificació.

4. Transcorregut aquest termini si els defectes essencials detectats no s'han esmenat, l'òrgan competent ha de dictar resolució en virtut del qual deixi sense efecte la

comunicació, s'ordini el cessament de l'activitat i, si escau, restitueixi la situació jurídica la moment previ al inici de l'activitat corresponent, sens perjudici de la incoació del procediment sancionador que correspongui.

5. En el cas que els defectes essencials detectats s'hagin esmenat, o quan a la vista de les al·legacions presentades l'administració determina la manca de defecte, l'òrgan competent ha de dictar resolució declarant l'arxiu de l'expedient corresponent.

6. Als efectes d'aquesta Llei es considera que la inexactitud, falsedat o omissió és de caràcter essencial en els supòsits següents:

- Quan les dades consignades no permetin identificar degudament la persona titular, el tècnic i l'activitat desenvolupada, ni les característiques que siguin rellevants per determinar la normativa aplicable.
- Quan l'activitat no s'ajusti al planejament urbanístic, o incompleix els requisits d'emplaçament de la legislació sobre establiments comercials o d'altres normatives sectorials o quan aquesta activitat no es disposi d'alguna de les llicències o comunicacions urbanístiques quan siguin necessàries.
- Quan no es presenti la documentació necessària o bé aquesta no s'adeqüi a l'objecte o a les finalitats de l'establiment o l'activitat objecte de la comunicació.
- Quan l'informe i acta de comprovació d'incendis, o el permís d'abocament així com qualsevol altre informe o autorització preceptiva o necessària d'acord amb la normativa sectorial, s'hagi omès.

Article 38. Procediment de comprovació de requisits materials relatius a l'activitat comunicada

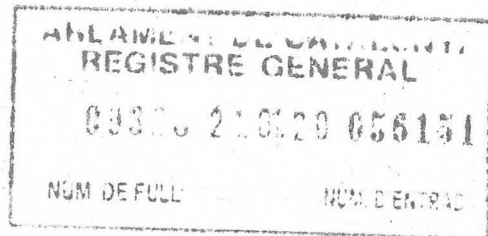
1. Si derivat de la comprovació documental, o com a conseqüència d'una denúncia, es constata l'incompliment de qualsevol requisit material relatiu a l'activitat comunicada, l'òrgan competent ha d'iniciar d'ofici el procediment que permeti l'esmena de defectes o mancances. Aquest procediment té una durada màxima de sis mesos.

2. El procediment s'inicia mitjançant acord motivat de l'òrgan competent, que s'ha de notificar a l'interessat i que ha d'incloure el nomenament de l'instructor del procediment.

3. La persona interessada disposa del termini d'un mes, ampliable fins a un termini màxim de tres mesos en el cas que el titular de l'activitat justifiqui de forma raonada la complexitat de les actuacions a desenvolupar, per a esmenar les deficiències o per donar compliment als requisits exigits per la normativa sectorial aplicable, sens perjudici del dret de presentar al·legacions en el termini de quinze dies a comptar de la notificació.

L'òrgan competent, d'ofici o a petició de l'interessat, pot concedir l'ampliació del termini d'un mes esmentat en el paràgraf anterior, en el cas que el titular de l'activitat justifiqui aquesta necessitat per la complexitat de les actuacions a desenvolupar per esmenar les deficiències o complir els requisits. En aquest cas, el termini es pot ampliar fins a tres mesos.

4. L'inici de la tramitació del procediment pot comportar la suspensió cautelar de l'activitat de manera immediata, si hi ha risc per a les persones, els béns o el medi ambient. En el cas que l'activitat sigui prohibida per l'ordenament jurídic o que no pugui

complir en cap cas els requeriments de la normativa sectorial aplicable, se n'ha d'acordar la suspensió cautelar de manera immediata.

5. L'instructor ha de formular proposta de resolució a la vista de la documentació continguda a l'expedient administratiu, una vegada transcorregut el termini a què fa referència l'apartat 3, independentment que s'hagin formulat o no al·legacions.

L'instructor l'ha d'eleva la proposta de resolució a l'òrgan competent per resoldre.

6. La resolució del procediment administratiu ha de determinar:

a) L'arxivament de l'expedient, si de la tramitació del procediment d'esmenes en resulta que l'activitat compleix la normativa sectorial vigent.

b) El cessament de l'activitat, o altres mesures de caràcter no sancionador, si en el termini establert no s'han esmenat les deficiències detectades o bé, si l'activitat no és legalitzable i, si escau, ha de determinar que es restitueixi la situació jurídica al moment previ a l'inici de l'activitat corresponent,

c) El reinici de l'activitat, si després d'haver estat suspesa cautelarment s'acredita que compleix tots els requisits exigits per la normativa sectorial vigent.

d) La continuació en l'exercici de l'activitat, condicionada a la implantació de les mesures que s'indiquin en els terminis establerts a la mateixa resolució.

7. El procediment administratiu d'esmena de defectes és independent i compatible amb el procediment sancionador establert per la normativa sectorial o per aquesta Llei, a què pugui donar lloc l'incompliment.

Article 39. Plans d'inspecció i control de les activitats subjectes a règim d'intervenció posterior

1. Les administracions públiques de Catalunya han d'aprovar anualment plans d'inspecció i control de les activitats subjectes a règim de control ex-post per a afrontar les tasques de control a què obliga aquesta Llei. Els esmentats plans es publicaran a les respectives webs i al portal electrònic únic per a les empreses previst en l'article 11 d'aquesta Llei.

2. En l'execució del pla d'inspecció i control de les activitats a què fa referència l'apartat 1, les administracions públiques que ho necessitin poden disposar de l'ajuda i la col·laboració d'altres administracions, així com entitats col·laboradores de l'administració degudament habilitades, de conformitat amb el procediment establert per reglament.

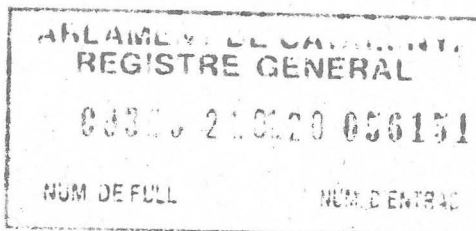
Capítol 4

Règim sancionador

Article 40. Multes coercitives

1. Les administracions públiques poden imposar, com a mitjà d'execució forçosa dels actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta Llei, multes coercitives per una quantia de 150 a 3.000 euros cadascuna, llevat que la legislació específica aplicable disposi altres quanties.

2. La imposició de multes coercitives es realitza fins a un màxim de tres. Si, un cop imposades les multes, la persona interessada no realitza l'actuació corresponent, es

pot incoar expedient sancionador, per les infraccions comeses i, si escau, es pot dictar ordre de cessament de l'activitat, si ho preveu la normativa sectorial aplicable.

Article 41. Règim sancionador

1. L'inici d'activitats econòmiques sense haver presentat la comunicació o la declaració responsable, o haver-les presentat amb dades falses o inexactes de caràcter essencial, amb risc sobre la salut, el medi ambient o la seguretat de les persones, és objecte de sanció, d'acord amb la normativa sectorial aplicable.
2. El procediment i els criteris per a la imposició de sancions s'han d'ajustar a les disposicions generals per a l'exercici de la potestat sancionadora, si bé s'han d'iniciar i resoldre per l'ajuntament o departament competent per raó de la matèria.
3. El règim sancionador que es regula en aquesta llei s'aplica en defecte de norma sancionadora específica.

Article 42. Infraccions

1. Són infraccions lleus :

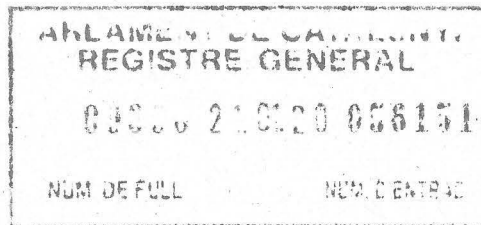
- a) L'incompliment dels requeriments que l'administració competent dirigeixi als titulars de les activitats per a l'esmena d'inexactituds, falsedats o omissions de caràcter no essencial en les declaracions responsables o comunicacions.
- b) L'incompliment dels requeriments d'esmena de defectes comprovats en les inspeccions in situ que no comportin risc per a les persones, els béns o el medi ambient.
- c) L'incompliment de l'obligació de comunicar a l'administració els canvis de titularitat de les activitats.

2. Són infraccions greus :

- a) Iniciar l'exercici d'una activitat sense haver presentat la declaració responsable o la comunicació pertinents.
- b) Presentar una declaració responsable o comunicació amb inexactitud, defectes o omissions de caràcter essencial, d'acord amb les previsions d'aquesta llei.
- c) Dur a terme modificacions substancials de les condicions en què es duen a terme les activitats sense presentar la declaració responsable o comunicació pertinents.
- d) L'incompliment dels requeriments d'esmena de defectes comprovats en les inspeccions a l'establiment que comportin risc per a les persones, els béns o el medi ambient.
- e) Obstaculitzar l'exercici de la funció inspectora de l'administració competent.
- f) Signar un certificat tècnic que no s'ajusta a la realitat o a la normativa en la data d'expedició, sens perjudici de les possibles responsabilitats penals.

3. Són infraccions molt greus :

- a) La reincidència d'una infracció greu. S'entén per reincidència, la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan la infracció ja hagi estat sancionada per resolució ferma en via administrativa.
- b) Iniciar l'exercici d'una activitat sense haver presentat la declaració responsable o la comunicació pertinents quan, en el termes de l'article 38.4, hi hagi risc per a les persones, els béns o el medi ambient o sigui una activitat prohibida per l'ordenament

jurídic o que no pugui complir en cap cas els requeriments de la normativa sectorial aplicable

4. Les infraccions molt greus prescriuen als tres anys, les greus als dos anys i les lleus als sis mesos.

5. El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar-se des del dia en què es van cometre o se'n va tenir coneixement.

6. El còmput de la prescripció de les infraccions continuades s'inicien en la data que cessen.

En el cas d'activitats desenvolupades que no s'hagin relacionat amb l'administració tal i com la normativa d'aplicació preveu, el termini de prescripció es computarà des que l'Administració competent n'hagi tingut coneixement.

Article 43. Sancions

1. Sancions pecuniàries :

a) Infraccions lleus : multa de 150 fins a 3.000 euros.

b) Infraccions greus : multa de 3.001 a 6.000 euros.

c) Infraccions molt greus : multa de 6.001 a 20.000 euros.

2. Sancions no pecuniàries :

Les infraccions greus i molt greus es podran sancionar amb les sancions no pecuniàries següents:

a) Suspensió temporal o definitiva de l'activitat en l'establiment.

b) Impossibilitat per instar un nou procediment amb el mateix objecte durant un període màxim de dos anys.

Aquestes sancions són compatibles amb les pecuniàries.

3. Graduació de les sancions :

En la imposició de sancions s'ha d'adequar la gravetat del fet constitutiu de la infracció amb la sanció aplicada per a la qual cosa s'han de tenir en compte els aspectes següents :

a) Existència d'intencionalitat.

b) El benefici obtingut per haver comès la infracció.

c) La capacitat econòmica de la persona infractora.

d) La continuïtat o persistència en la conducta infractora.

e) Existència de reincidència en un termini superior a un any.

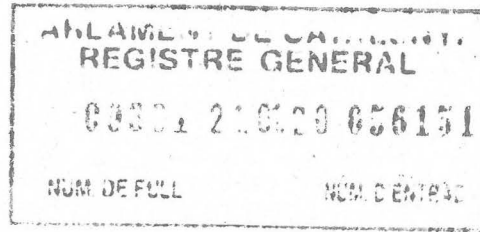
f) Gravetat del perjudici ocasionat.

4. Es podran adoptar mesures provisionals d'acord a la normativa de procediment administratiu.

5. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen als tres anys, les imposades per faltes greus als dos anys i les imposades per faltes lleus a l'any.

Article 44. Caducitat de l'expedient sancionador

Si transcorre un any des de la incoació de l'expedient sancionador i l'òrgan competent no ha dictat i notificat resolució expressa, s'entén que el procediment ha caducat i que s'han d'arxivar les actuacions, amb el benentès que cal excloure del còmput les paralitzacions no imputables a l'Administració i les suspensions o les ampliacions de

terminis que s'acordin de conformitat amb la legislació reguladora del procediment administratiu.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Adopció per l'Administració del model de finestra única empresarial

1. Les administracions públiques de Catalunya, per a fer efectiu l'exercici de les funcions establertes per l'article 7, han d'adoptar el model organitzatiu de la finestra única empresarial. Els ajuntaments, per a prestar d'una manera eficient aquest servei, poden emprar les solucions tecnològiques que el Consorci Administració Oberta de Catalunya i les Diputacions posen a l'abast o bé solucions pròpies, sempre que siguin interoperables amb els sistemes d'informació de la Generalitat de Catalunya.

2. Els ajuntaments que als sis mesos d'entrada en vigor de la Llei encara no s'hagin adherit, quedaran adherits d'ofici a les solucions tecnològiques estàndard que el Consorci Administració oberta de Catalunya i les Diputacions tenen a disposició.

Disposició addicional segona. Creació del Directori d'empreses, establiments i registres

Es crea el Directori d'empreses, establiments i registres. L'Oficina de Gestió Empresarial el gestiona i es coordina amb la resta d'administracions implicades per donar compliment al previst a l'article 13.

Disposició addicional tercera. Impuls de serveis transversals de localització d'empreses

El Govern ha d'impulsar la incorporació de nous serveis transversals que facilitin la localització de les empreses en el territori català i puguin incrementar la competitivitat de l'economia catalana per atreure projectes estratègics.

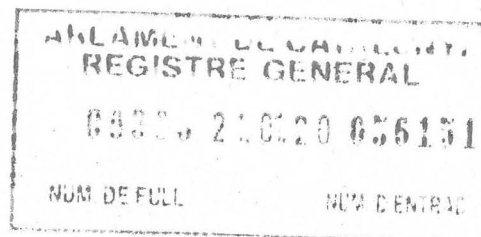
Disposició addicional quarta. Mesures de cooperació i assistència als governs locals

Les administracions públiques que tenen atribuïdes les competències en matèria de cooperació i assistència als governs locals poden adoptar les mesures instrumentals i de foment necessàries per a aplicar aquesta llei, entre les quals l'exercici de les facultats d'intervenció, inspecció i sanció en matèria d'activitats econòmiques.

Disposició addicional cinquena. Mesures organitzatives i tecnològiques

Les administracions públiques de Catalunya han d'adoptar les mesures necessàries de caràcter organitzatiu i tecnològic, per fer possible les funcions previstes en aquesta Llei i, concretament, perquè els procediments per a l'accés i l'exercici de l'activitat econòmica es puguin iniciar i finalitzar electrònicament a través de la finestra única empresarial, de manera que el titular de l'activitat econòmica faciliti les dades una única vegada.

En el cas dels Ajuntaments que encara no han fet efectiva l'adhesió a la finestra única empresarial, qualsevol comunicació relativa a l'inici d'una activitat empresarial presentada a les administracions públiques de Catalunya s'ha de trametre a l'administració competent per mitjà de l'extranet de les administracions públiques de

Catalunya (EACAT), amb l'objectiu que sigui compartida per a evitar una doble càrrega administrativa als ciutadans.

Disposició transitòria cinquena. Verificació del compliment de les dades essencials a la tramitació presencial o postal

En el cas de tramitació presencial o postal, per aquells tràmits que encara no han habilitat el canal digital, si la verificació demostra la manca de dades essencials, s'ha d'aplicar el procediment previst en l'article 37 d' aquesta Llei i la normativa de procediment administratiu.

Disposició transitòria sisena. Desplegament tecnològic del pagament electrònic de les taxes municipals

Mentre no s'hagi fet efectiu el desplegament tecnològic que permeti el pagament electrònic de les taxes associades als procediments d'activitat econòmica de competència de les administracions locals, es podrà gestionar el procediment des del portal electrònic únic per a les empreses previst en l'article 11, sent responsabilitat de l'administració local la definició del procediment administratiu transitori de la carta de pagament corresponent a les taxes municipals.

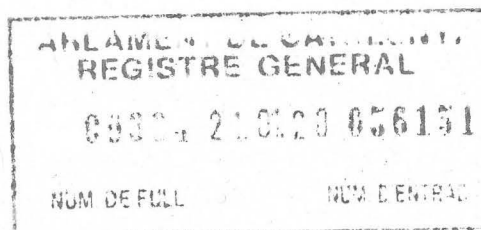
Disposició transitòria setena. Habilitació entitats col·laboradores de l'administració

Es consideren habilitades per col·laborar amb les administracions públiques en l'execució dels plans d'inspecció i control de l'exercici de les activitats compreses en aquesta llei, mentre no s'aprovi el procediment reglamentari d'habilitació corresponent, segons la previsió de l'article 36 d'aquesta llei, totes aquelles entitats col·laboradores habilitades d'acord amb la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya en matèria de seguretat pública dins l'àmbit de prevenció i seguretat en matèria d'incendis i dels establiments oberts al públic, espectacles públics i activitats recreatives, i en matèria de medi ambient dins l'àmbit de prevenció i control ambiental de les activitats, o per altres matèries, sempre que les funcions per les quals estan habilitades i el personal habilitat i mitjans de què disposin, els permetin desenvolupar correctament les funcions d'execució dels plans d'inspecció i control previstes en aquesta llei.

Disposició derogatòria

Mitjançant aquesta llei es deroguen els Títols I i II, i les Disposicions addicionals Primera i Segona, les Disposicions addicionals de la Quarta a la Setena i la Disposició addicional novena, la Disposició transitòria Primera, la Disposició transitòria Tercera, les Disposicions finals Primera i Segona i Quarta, i els Annexos I i II de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica

Disposicions finals

Disposició final primera. Projectes empresarials estratègics

El Govern de la Generalitat ha de desplegar reglamentàriament el procés d'aprovació dels projectes empresarials estratègics d'acord amb la classificació estratègica i prioritària d'aquests, així com, els procediments en els que es poden prohibir les pròrrogues de termini o aquells en què es pot aplicar una reducció de terminis a la meitat, sense perjudici de la legislació bàsica que sigui d'aplicació.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 3/2010

1. Es modifica l'article 20 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, que resta redactat de la manera següent :

«Article 20. Intervenció municipal

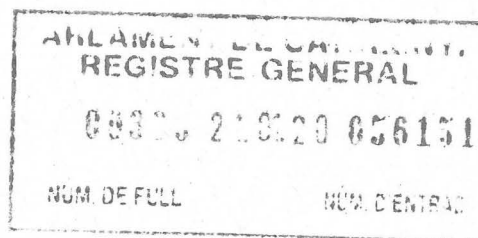
«1. Les administracions municipals a les quals correspongui tramitar les llicències d'obres, en exercici de llur competència municipal en matèria de prevenció d'incendis i sens perjudici de les altres actuacions que duguin a terme d'acord amb el que estableixi la normativa de règim local, abans de dictar la resolució corresponent han de verificar, en els casos que ho determinin la normativa tècnica, la normativa reguladora d'aquestes llicències o la normativa municipal dictada a l'efecte, que els projectes tècnics aportats pels sol·licitants, que han d'ésser signats per un tècnic o tècnica competent, s'ajusten a la normativa vigent de prevenció i seguretat en matèria d'incendis. En els supòsits detallats en l'annex 1, aquesta verificació l'ha de fer l'Administració de la Generalitat d'acord amb l'article 22, i l'acte de comprovació s'ha de fer d'acord amb les condicions establertes per l'article 25.

«2. Els establiments o les activitats subjectes a comunicació, d'acord amb llur regulació específica o d'acord amb la Llei d'impuls de l'activitat econòmica en un entorn digital, que no estiguin inclosos en l'annex 1 no requereixen la verificació de les condicions de prevenció i seguretat en matèria d'incendis prèviament a llur posada en funcionament.

«Per aquells supòsits que la comunicació ha d'anar acompanyada del certificat acreditatiu de l'adequació de l'establiment, i signat per un tècnic o tècnica competent, segons el previst en l'article 30 de l'esmentada Llei d'Impuls, aquest ha d'acreditar també, el compliment de les mesures de prevenció i seguretat en matèria d'incendis d'acord amb la reglamentació tècnica aplicable.

«Per aquells supòsits que la comunicació ha d'anar acompanyada per un projecte tècnic signat per un tècnic competent, segons el previst en l'article 30 de la Llei d'Impuls, aquest ha de detallar l'adequació de l'establiment a les mesures de prevenció i seguretat en matèria d'incendis d'acord a llur reglamentació tècnica.

«3. Els establiments o activitats subjectes a declaració responsable, d'acord amb llur regulació específica que no estiguin inclosos en l'annex 1 no requereixen la verificació de les condicions de prevenció i seguretat en matèria d'incendis prèviament a llur posada en funcionament. La declaració responsable ha de contenir l'asseveració que el titular disposa d'un certificat tècnic, signat per un tècnic o tècnica competent, relatiu al compliment de les condicions tècniques exigibles a l'establiment o activitat, incloses les relatives a la prevenció i seguretat en matèria d'incendis, i ha d'incorporar les dades identificadores del tècnic o tècnica competent.»

2. Es modifica l'article 25 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, que resta redactat de la manera següent :

«Article 25. Acte de comprovació

«1. La intervenció administrativa de l'Administració de la Generalitat immediatament anterior a l'inici d'una activitat, a la posada en funcionament d'un establiment o d'una infraestructura o a l'ocupació d'un edifici, o a una modificació significativa d'aquests, s'efectua, amb caràcter general i sens perjudici del que estableix l'apartat 5, en els supòsits subjectes al control preventiu de l'Administració de la Generalitat, d'acord amb la secció segona.

«2. En els casos establerts per l'apartat 1, els titulars de l'establiment, l'activitat, la infraestructura o l'edifici han de sol·licitar a una entitat col·laboradora de l'Administració en l'àmbit de la prevenció i la seguretat en matèria d'incendis, que efectui un acte de comprovació per a verificar que l'establiment, l'activitat, la infraestructura o l'edifici compleixen totes les prescripcions establertes per la legislació sectorial aplicable en prevenció i seguretat en matèria d'incendis i, específicament, les establertes per l'autorització o llicència sol·licitada i han de comunicar a l'administració de sol·licitud realitzada. L'entitat col·laboradora ha d'expedir el certificat de l'acte de comprovació en format electrònic en el període màxim d'un mes des de la sol·licitud.

«3. Per a iniciar l'activitat o l'ocupació corresponents, es requereix haver obtingut el certificat d'acte de comprovació favorable expedit per una entitat col·laboradora de l'Administració en l'àmbit de la prevenció i la seguretat en matèria d'incendis, així com, donar compliment a la resta de requisits per l'inici de l'activitat econòmica que preveu la resta de normativa d'aplicació.

«4. Les entitats col·laboradores de l'Administració han de trametre electrònicament, a través dels canals habilitats per la Finestra Única Empresarial, el certificat d'acte de comprovació, en el termini màxim de set dies des de la data d'expedició del certificat i en els termes que es determinin per reglament, per tal de fer-ho arribar a la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis així com a la resta d'administracions competents sobre aquesta activitat o establiment.

«5. Es pot determinar, per ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis, els supòsits d'entre els establerts a l'annex 1 que resten exceptuats de l'acte de comprovació.

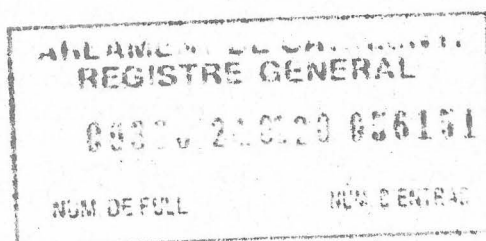
«6. El contingut del certificat acreditatiu de l'acte de comprovació s'ha d'establir per ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis.

«7. En el cas d'infraestructures promogudes per una administració pública, l'acte de comprovació ha d'ésser efectuat per personal del Cos de Bombers de la Generalitat o per personal tècnic adscrit a la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis facultat per a desenvolupar aquesta funció.

«8. L'emissió d'un certificat d'acte de comprovació favorable és un requisit necessari per a posar en marxa la infraestructura corresponent.»

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Annex. Documentació tècnica a adjuntar a la comunicació d'inici

